

Crisismomenten

Soms wordt je leven door elkaar geschud: dat is een crisismoment. Daarover gaat het hier. Het grijpt diep in! Jezus spreekt Simon aan als vertegenwoordiger van de twaalf discipelen. Zij hebben net ruzie gemaakt over de vraag wie de belangrijkste is. Daar zit geldingsdrang in, en zelfoverschatting. Daarvoor waarschuwt Jezus: er zal een crisis komen. En die is niet gemakkelijk! Graag wil ik met u kijken naar vier personen die in die crisis een rol spelen: de eerste is satan, de tweede is God (de Vader), de derde is Jezus, de vierde is Petrus.

1. De satan wil dat we in de crisis ons geloof verliezen

Allereerst de satan. 'De satan heeft verlangd ulieden te ziften als de tarwe.'

Eigenlijk staat het er in het Grieks nog sterker: 'De satan heeft ú verlangd, met het doel om u te ziften als de

tarwe.' De satan wil mensen in zijn greep krijgen, waarom? Om ze heen en weer te schudden, zoals in een zeef. Het graan in Israël werd geogst en dan werd het gedorst. Ossen liepen dan over het graan heen, waardoor de graankorrels al loskwamen van al het kaf. Vervolgens gingen men het graan dan wassen, het werd dan in een grote wan, gedaan, een grote mand, en dan gooide men het omhoog, zodat het kaf door de wind werd weggeblazen. En vervolgens werd het koren dan in een zeef gedaan en heen en weer geschud, zodat alle zandkorrels en ander vuil ertussenuit zou vallen.

Dat is het beeld dat Jezus hier gebruikt. 'De satan wil jullie ziften, zeven,' zegt Jezus. Hij wil jullie op een verschrikkelijke manier testen, en hij gaat ervanuit, dat er van jullie geloof dan niets overblijft. Helemaal niets. Zo is de satan. Zo kennen we hem uit het boek Job. Eigenlijk is dat net zo'n situatie. Satan komt bij God en vraagt toestemming om Job op de proef te mogen stellen, 'want' zegt hij, 'U zult zien, als ik hem op de proef stel, als ik aan zijn leven ga schudden, dan blijft er niets over van dat geloof van hem. Dan valt Job door de mand, door de zeef. Dat geloof, dat stelt niets voor, en in de crisis zal dat blijken.'

Satan is erop uit om mensen omver te halen. We moeten hem absoluut maar niet onderschatten. Hij wil niets liever dan dat ons leven in de crisis komt, en dat we dan God vaarwel zeggen.

Crisis. Wat voor soort crises moeten we dan aan denken? Als we aan Job denken, dan kan de crisis bestaan uit enorme tegenslag. De zaak gaat failliet. Je wordt ontslagen. Of je wordt op een vreselijke manier bedrogen. Wat ook kan: mensen die je zo enorm dierbaar zijn, plotseling ontvallen ze je. Of je eigen leven is opeens in gevaar. Een ongeluk, een ziekte.

Maar we kunnen ook aan andere dingen denken. Petrus komt in de crisis, omdat zijn veiligheid in gevaar komt. Opeens is er de verleiding van de veiligheid. En er zijn andere verleidingen: je bent gelukkig getrouwd, gaat allemaal prima, en opeens is er iemand in je leven, die je hele gedachtenwereld op zijn kop zet. Opeens zitten er vlinders in je buik, en je schaamt je, je weet dat het niet kan, maar het gebeurt wel. Of het gaat juist heel erg goed met je. Opeens breek je door, is er het succes, in de sport,

of met je hobby, of met je zaak. En je voelt hoe het succes je meesleept, als een sterke stroom.

De satan heeft een heel arsenaal pijlen op zijn boog.

Tegenspoed en voorspoed, verdrukking en verleiding, op allerlei manieren kan hij aan ons leven schudden. En dat gaat er niet zachtzinnig aan toe. We hoeven er bepaald niet naar te verlangen. Het is niet voor niets dat Jezus ons leert bidden: 'Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.' Leid ons niet in verzoeking, dat betekent:

'Brenge ons levenspad alstublieft niet op plaatsen waar satan de kans krijgt om aan ons te gaan schudden, waar hij ons kan verzoeken, maar verlos ons van de boze.' Houd hem alstublieft op afstand.

Satan. Hij wil niets liever dan schudden. U denkt misschien: 'Op die momenten van crisis, ben ik dan in handen van de satan? Ben ik dan een speelbal van de duivel? Dat is toch een verschrikkelijke gedachte?' En dat is ook zo. Het is verschrikkelijk hoe de satan in ons leven tekeer kan gaan.

Maar let u nog even op. Er staat: 'De satan heeft verlangd ulieden te ziften als de tarwe.' Verlangd.

Dat wil zeggen: de satan heeft geen rechten. Als satan inderdaad ons leven heen en weer schudt, dan kan dat alleen maar voorzover God hem daarvoor de ruimte geeft.

2. God de Vader heeft alle macht, ook in de crisis

En dat brengt ons, in de tweede plaats, bij God de Vader. God en de satan staan niet tegenover elkaar, als twee even sterke goden of zo. Satan is van een totaal andere orde, en God Zelf is de enige die alle macht heeft. Satan kan nooit meer doen dan God toestaat. U begrijpt wel: dat roept heel veel vragen op: waarom staat God dat dan toe? Waarom laat Hij ons leven wel in de crisis komen? Dat zijn vragen waar we nooit helemaal uit zullen komen. Uiteindelijk liggen ze op Gods terrein.

Maar weet u wat ik een enorme bemoediging vind? Ook al begrijp ik niet waarom de satan zoveel ruimte krijgt van God, één ding is duidelijk: hij moet altijd aan God toestemming vragen. Het is niet zo dat God u of mij alleen laat met de satan en dat Hij zelf even een andere kant op kijkt of even weg is. Kennelijk geeft God ruimte aan satan, maar nooit, nooit, nooit verliest Hij ons uit het oog.

God laat de crisis toe. In het boek Job wordt duidelijk waarom God in die situatie de crisis toelaat. Satan wil Job verzoeken omdat hij ervan overtuigd is dat Job dan voor de bijl gaat. Maar God weet dat Jobs geloof echt is. Dat het vuurproefbestendig is. Daarom durft God het aan.

Zijn er dan ook situaties waarin de satan geen toestemming krijgt om mensen te verzoeken? Jazeker, gelukkig wel. Dat lezen we in 1 Korinthe 10: 13 'God is getrouw, die niet zal gedogen (die niet zal toestaan), dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.' God weet precies wat Hij doet. Al blijven er veel raadsels, dit ene mogen we vasthouden: het loopt God niet uit de hand!

Dat is maar goed ook. Want uit onszelf redden we het niet. Petrus beseft het hier nog niet, maar hij zal veel zwakker blijken te zijn dan hij nu denkt. Daarom is het zo wonderlijk bemoedigend, wat Jezus hier zegt: 'Ik heb voor u gebeden dat uw gelóóf niet zou bezwijken.'

3. In de crisis worden we gedragen door Jezus' gebed

En zo komen we bij de derde persoon, de persoon van Jezus. Hoe moeilijk Jezus het zelf ook heeft, geen moment

verliest Hij Zijn leerlingen uit het oog. In de stilte, op de berg, heeft Hij met Zijn Vader intens en diepgaand gesproken over die volgelingen. En Hij zal opnieuw voor hen bidden, als de grote Hogepriester, straks, in de Hof van Gethsemane. Jezus is de herder, die in de bres springt voor Zijn schapen, en dat niet alleen met woorden, door te bidden, maar ook met daden, door voor hen, voor ons, de weg naar het kruis te gaan. Petrus zal door de crisis heengaan. En Jezus weet dat Petrus drie keer glashard zal ontkennen dat hij iets met Jezus te maken heeft. Jezus weet het, en Hij bidt voor Petrus. 'Ik smeeek u voor hem, Vader, laat Petrus niet vallen.' Ziet u Hem geknield, worstelend in gebed, voor de man die het straks zal uitroepen: 'Ik zweer het je dat ik niet bij die Jezus hoor!' Petrus zal falen. Maar hij zal uiteindelijk niet zijn geloof verliezen. Waarom niet? Omdat hij zo sterk is? Nee. Omdat hij uiteindelijk toch een man is van ruwe bolster, blanke pit? Nee. Petrus behoudt zijn geloof, omdat Jezus voor hem op de knieën is gegaan. Petrus wordt door God vastgehouden, omdat Jezus voor Hem aan het kruis is gegaan. Jezus' gebed draagt Petrus de crisis door.

Dat is nu onze Heer. Hij weet hoe zwak wij zijn. Hoe gevoelig voor verleiding. Maar Hij bidt voor ons. Jezus bidt Zijn Vader niet altijd om de satan bij ons vandaan te houden. Nee, kennelijk zal God de Vader toestaan dat satan Petrus zal schudden op zijn zeef. En kennelijk begrijpt Jezus dat Zijn Vader daar een bedoeling mee heeft. Hij bidt niet: 'Neem de verzoeking van Petrus weg', maar wel: 'Vader, geef dat zijn geloof niet bezwijkt.' Misschien is uw leven ook wel door zware crisisperiodes heengegaan. Of misschien bent u wel bang, dat uw leven in zo'n crisis terecht zal komen. En jij, jij denkt misschien: hoe moet ik het volhouden, als de ellende in mijn leven komt, of als ik de verleiding door mijn leven heen voel trekken? Of misschien gaat u momenteel wel door zo'n crisis heen. En misschien denkt u wel: hoe is het mogelijk, dat dit allemaal over me heenkomt? Hoe kan God dit toelaten? Misschien bent u wel boos op God en heeft u Hem in een vlaag van woede allerlei verwijten gemaakt of zelfs helemaal vaarwel gezegd. Hoe het ook met u is of met jou, of je door de crisis heen bent gegaan, of dat u er bang voor bent, of dat u er op het moment doorheen gaat, hoe het ook is: kijk vanmorgen in de liefdevolle ogen van de Heiland, Jezus Christus, die voor ons geleden heeft, die voor ons gekruisigd is, en die het tegen u en mij zegt: 'Ik heb voor jou gebeden, dat je geloof niet zal bezwijken.' Jezus' gebed draagt ons de crisis door. Alleen zijn gebed. Niet onze kracht. Niet onze sterkte. Niet onze fierheid en standvastigheid. Het is Jezus' gebed dat ons draagt. Hij treedt voor ons in het krijt bij God. Hij pleit voor ons, ook als wij struikelen, ook als wij falen en zondigen.

4. Door de crisis en de bekering heen kunnen we vrucht dragen voor anderen

Wat zal er in Petrus omgegaan zijn, na deze woorden van Jezus? Als ik het goed lees, begrijpt hij niet waar Jezus het over heeft. Hij zegt: 'Here, met U ben ik bereid ook gevangenis en dood in te gaan.' En geloof maar dat hij dat gemeend heeft! Petrus, de rots. Hij is de vierde persoon op wie we de schijnwerper richten. Juist in zijn vallen en in zijn opstaan komt Petrus zo ontroerend dicht bij ons. Petrus is zo zeker van zichzelf. Hij kan de hele wereld wel aan. Hij zit vol met liefde voor Jezus. Heerlijk. Ik hoop dat velen van ons die passie met Petrus delen. En toch, hoe heerlijk het ook is, die passie, Petrus'belofte om met Jezus de dood in te gaan is een enorm stuk zelfoverschatting. En daarom zal

Petrus ook finaal onderuit gaan. Jezus zegt: 'Als je eenmaal tot bekering gekomen bent, versterk dan je broeders.' Na die afschuwelijke verloochening heeft Petrus bekering nodig: terug naar God, naar Jezus. Laten we alsjeblieft niet makkelijk zeggen: 'Ach, Petrus faalde ook en mocht toch een belangrijk apostel worden.' Ja, zeker is dat zo, maar wel door de bekering heen, berouw tot op het bot. Maar als Petrus tot bekering gekomen is, dan heeft hij een taak: 'Versterk dan je broeders.' En dat ene zinnetje: 'Versterk dan je broeders', dat werpt opeens een heel ander licht op al het voorafgaande. Wij vroegen ons net af: 'Waarom laat het toe, dat satan Petrus zift als de tarwe?' en hier wordt het duidelijk. Voor Petrus is deze crisis tot een heilzame crisis geworden. Niet voor niets wordt de tarwe gezift. Ziften is nodig, om het graan te zuiveren van zand en vuil. De crisis waar Petrus doorheen gaat, de crisis waarin hij faalt, maar waarin hij toch zijn geloof behoudt, omdat Jezus voor hem bidt, die crisis wordt door God gebruikt om Petrus verder mee te vormen. Zonder die crisis zou Petrus een ander mens geworden zijn, zonder die crisis zou Petrus een zelfingenomen mens gebleven zijn, en nooit hebben geleerd wat het is om van genade te leven. In de crisis leerde Petrus dat hij zich op niemand kon beroemen dan alleen op Jezus Christus.

God gaf en geeft ruimte aan satan, om mensen op zijn zeef heen en weer te schudden. Het is niet niks, satan probeert er kwáád mee aan te richten. Maar zelfs dat laaghartige en geniepige werk van satan, zelfs de vuurgloed van de beproeving kan God gebruiken om er Zijn góde werk mee te doen. Hij heeft Petrus erdoor gelouterd. En als de crisis in ons leven komt, mogen we het ook weten: God weet wat Hij doet. Hij weet waarom hij satan de ruimte geeft om ons heen en weer te schudden. Hij bepaalt ook precies de grens: tot daar en niet verder. En ook al wil satan het ten kwade gebruiken, God is soeverein en geeft het een plaats ten goede in zijn wereldbestuur. Vaak zien we dat niet, vaak beleven we dat niet, wij vinden het zinloos, doelloos, vaak zouden we het anders willen. En daarom bidden we ook met hart en ziel: 'Leid ons alstublieft niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.'

Jezus, Hij pleit voor ons aan de rechterhand van de Vader. Beseft u wat dat betekent? In de jaren '60 was er een groep geschiedkundigen die voor de lol een boek schreven met de titel: 'If... or History Rewritten'. 'Stel dat... of: De geschiedenis herschreven'. 'Stel dat Napoleon niet gevangen was gezet maar ontvlucht was naar Amerika', 'Stel dat de Nederlanders waren gebleven in Nieuw-Amsterdam., het huidige New York', 'Stel dat...' enzovoorts. Als u nu even terugdenkt aan de tijden van crisis in uw leven tot nu toe, stelt u zich dan eens voor dat op dat moment Jezus níét voor u had gebeden. Stel je voor dat Hij je vergeten was, en alleen had gelaten met de satan. Stel je voor... wat een afschuwelijke gedachte.

God zij dank is het anders! Toen uw leven door het vuur van de beproeving heenging, lag Jezus voor U voor de knieën en Hij smeekte Zijn Vader dat u erdoor zou komen, en dat u het geloof zou mogen vasthouden. Toen jij niet meer wist hoe het verder moest, en jij je helemaal alleen voelde, toen was er Eén die voor jou smeekte bij God om hulp. En Hij zal dat blijven doen. Want als er één trouwe Vriend is, één trouwe Bondgenoot, dan is het Jezus. Houd het vast, gemeente, als uw leven heen en weer geschud wordt in de zeef van de verzoeking: Jezus Christus is Uw Redder! Hij pleit voor u! Als de crisis komt: Jezus' gebed draagt u er doorheen! Amen.